

ΑΨΙΔΕΣ (Arcos)

Octavio Paz

for Mezzo-Soprano & Piano

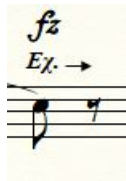
Performance Notes

- **For the Vocalist**

N.B. "Sprechstimme" in standard five-line staff stands for spoken word following the approximate direction of the written notes, while "Spoken" denotes ordinary speaking adhered, however, to the rhythm provided in a single-line staff.

M. 19: The x-shaped note-head indicates that the letter (s) is to be sustained.

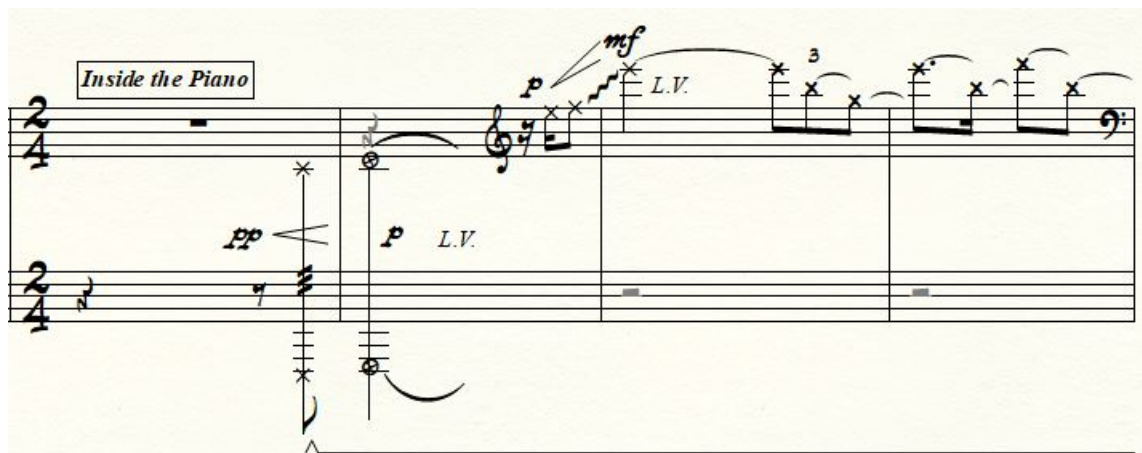

M. 46: Exhaling forcefully at the end of the word on the syllable "ou"

M. 62, 69: The special symbol (v) on top of the first note asks for unaccented performance or with a weak attack.

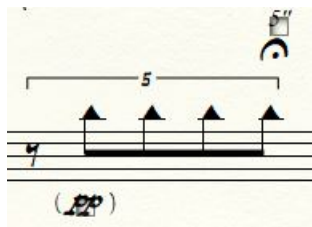
- **For the Pianist**

The Inside the Piano indication calls for direct plucking of the bare strings in the soundboard. In the Bass Clef a low tremolo of indefinite pitch should be executed with palms of both hands or fingertips on the lowest wire wrapped strings. In the Treble Clef a high region of the bare strings is to be used for the sake of the timbre rather than pitch, which must be indefinite (x-shaped note-heads).

M. 51: An indeterminate downward glissando effect is called for, with the nail of the finger or fingers.

M. 55: Plucking of the bare strings with nail or fingertip in the highest possible register.

Σημείωμα:

Το σκεπτικό της μελοποίησης βασίστηκε ευρέως σε λέξεις-κλειδιά του ποιήματος (ενδεικτικά: *όχθες, πάνω στο ποτάμι, αργοπορώντας μόνος, αστερισμοί από σημεία, κ.τ.λ.*). Στη βάση αυτή έγινε τόσο η επεξεργασία της φωνής όσο και του πιάνου, για το οποίο προσπάθησα να μην είναι ούτε απλώς συνοδευτικό, αλλά ούτε να ανταγωνίζεται και να επισκιάζει τα φωνητικά μέρη. Στο πλαίσιο αυτό αξιοποιούνται τεχνικές τόσο στη φωνή όσο και στο πιάνο, προκειμένου δηλαδή να δοθεί έμφαση στην ατμόσφαιρα που αναδίδει ο κάθε στίχος.

Για παράδειγμα, η απλή ομιλία (*Spoken*) ή το *Sprechstimme* επιλέχθηκαν σε σημεία που έκρινα ότι θα προέβαλαν το νόημα ενός στίχου πιο καθαρά και εμφατικά, αλλά και ως αντίθεση με τα μελωδικά μέρη. Στο πιάνο πάλι, η χρήση των χορδών (*Inside the piano*) χρησιμοποιείται εκεί όπου θεώρησα ότι θα βοηθούσε στη δημιουργία του κλίματος που μου ενέπνεε ο στίχος σε συγκεκριμένα σημεία.

Το ύφος είναι ελεύθερα τονικό, χωρίς λειτουργικές σχέσεις αλλά με εμμονή σε τονικά κέντρα, άλλοτε πιο καθαρά κι άλλοτε πιο ασαφή.

Γενικά, η φαντασιακή και στοχαστική διάθεση του ποιήματος μου υπαγόρευσε μια επεξεργασία αναζήτησης αντιθέσεων και ισορροπιών. Ενδεικτικά, η σύντομη εισαγωγή του πιάνου με τις πολυμετρικές φράσεις στα δύο χέρια προσπαθεί να ισορροπήσει μέσα από αντιθέσεις, εισάγοντας έτσι ένα βασικό στοιχείο του ποιήματος πριν καν ξεκινήσει ο στίχος: την Αντίθεση (*ποτάμι που γλιστρά μένοντας ακίνητο, φεύγοντας μακριά απ' τον εαυτό μου, κ.α.*). Η φωνή στον στίχο «Ακολουθώ, με την ελπίδα ν' ανταμώσω τη ζωή μου» μένει μόνη, σαν να παραμιλά (*Spoken*), σε μια στοχαστική σιωπή που υπόσχεται πολλά. Αμέσως μετά εισβάλλει... «απρόσκλητο» το πιάνο μόνο του και καταιγιστικό, σαν το «ποτάμι που γλιστρά» (πληθωρική ρυθμική ροή) και «μένει ακίνητο» (με επίμονο οστινάτο σε συγκεκριμένο τονικό κέντρο και αμυδρές μόνο αλλαγές), για να οδηγήσει το ποίημα στο τέλος του ώστε «να βρει την ύπαρξή του».